● Є ТАКА ЧАСТИНА

44-ТА КОНТРБАТАРЕЙНА

— Фактично бригада формувалася з нуля. Через прийомний пункт Міжнародного центру миротворчості та безпеки до нас надходив особовий склад, необхідне озброєння та військова техніка. Паралельно створювалися відповідні служби і відділення, формувалися підрозділи забезпечення тощо. Водночас почалися практична підготовка особового складу гаубичного дивізіону і його бойове злагодження, — розповідає полковник Олег Лісовий.

4

● СОЛДАТСЬКИЙ РАЦІОН

ГАРЯЧИЙ БОРЩ У ПОЛІ БЕЗ ПОЛЬОВОЇ КУХНІ,
АБО ПРО НОВИЙ ВАРІАНТ СОЛДАТСЬКОГО СУХОГО ПАЙКУ

Уже в липні поточного року в Центральному управлінні продовольчого забезпечення ЗС України Тилу Збройних Сил України відзвітували про надходження в підрозділи 130 тисяч повсякденних наборів і 1300 групових наборів сухих продуктів, кожен з яких розрахований на 10 осіб. І це вже були сухі пайки нового зразка.
У них збільшено термін придатності — з дев'яти місяців до двох років. Зросла й калорійність добового комплекту сухого пайку — до 4232 ккал, що на 600–700 ккал більше, ніж у попереднього зразка.

6

Народна АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ВІВТОРОК, 30 ГРУДНЯ 2014 РОКУ №102 (5335)

● ПРЯМА МОВА

«УКРАЇНА МАЄ ОДНУ З НАЙБІЛЬШ БОЄЗДАТНИХ АРМІЙ НА КОНТИНЕНТІ»

Президент України Петро Порошенко під час підсумкової прес-конференції наголосив, що пишається тим, як наша країна прожила цей рік.

«Україна повинна була заплатити дорогу ціну за свою незалежність, яку вона отримала вдруге в лютому цього року», — зазначив глава держави.

«Наша країна — це країна, над якою висіла загроза втягування в Митний союз. Ми — країна, проти якої почалась військова агресія з боку сусідньої держави», — наголосив Президент і додав, що цьогоріч перед Україною постав великий перелік викликів.

«Працювала де-факто ліквідаційна комісія з ліквідації Збройних Сил. Але я пишаюся тим, як країна прожила цей рік. Ми вистояли. З перших днів була введена кампанія по відновленню обороноздатності держави. На складах Збройних Сил не було продовольства. На балансі було нуль бронежилетів, нуль кевларових шоломів. На перших порах держава зустріла ворога у складі 6 тисяч чоловік. Але вже зараз Україна має одну з найбільш боєздатних армій на континенті», — заявив Президент України.

● ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ-2015

«ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ ФІНАНСУВАННЯ ВИТРАТ НА НАЦІОНАЛЬНУ БЕЗПЕКУ І ОБОРОНУ — 90 МІЛЬЯРДІВ ГРИВЕНЬ»

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ УХВАЛИЛА ЗАКОН «ПРО ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ УКРАЇНИ НА 2015 РІК». «ЗА» ПРОГОЛОСУВАЛИ 233 НАРОДНИХ ДЕПУТАТИ

Фото з сайта dyvys.in

«Безпосередньо на безпеку і оборону виділено 80 мільярдів гривень. Додатково 1,8 мільярда гривень, які ми будемо виплачувати всім мобілізованим, які будуть призвані до лав Збройних Сил і захищатимуть Україну. Додатково 2,9 мільярда — на інші органи безпеки і оборони, 6 мільярдів державних гарантій — «Укроборонпрому» для придбання нової військової техніки і її ремонту для Збройних Сил України. Фактично загальний обсяг фінансування витрат на національну безпеку і оборону — 90 мільярдів гривень», — сказав Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

СТОР. 2

● ПРІОРИТЕТИ ПРЕЗИДЕНТА

«ДЕРЖАВА БУДЕ БИТИСЯ ЗА КОЖНОГО СВОГО ВІРНОГО СИНА»

Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко на Васильківському військовому аеродромі зустрів літак Військово-Повітряних Сил України зі 145 українськими військовими, яких було звільнено з полону.

Військовослужбовці з різних підрозділів Збройних Сил України та Національної гвардії, батальйонів «Миротворець», «Донбас», інших добровольчих батальйонів та кілька волонтерів, які допомагали військовим, знаходилися в полоні від кількох тижнів до кількох місяців. Перемовини про звільнення наших військових велися протягом тривалого часу.

— У мене як у Президента, як у громадянина серце переповнюється радістю за те, що ви, як я й обіцяв, Новий рік зможете зустріти з родинами і бойовими побратимами, — сказав Петро Порошенко. — Вас чекали рідні, близькі, бойові товариші. Нарешті цей день настав. На жаль, поки що не всі повернулися. Але ми будемо шукати й знаходити кожного, і нікого там не залишимо. Держава буде битися за кожного свого вірного сина.

Сьогодні нашу радість поділяють тисячі й тисячі українців, і щиро радіють, що нарешті, після довгих днів, тижнів і місяців, ви повернулися додому, не зламавшись і не зрадивши, міцно тримаючи бойовий дух, продемонструвавши найкращі якості українського воїна.

Згодом у Києві на території Окремого полку Президента України зі звільненими з полону військовослужбовцями зустрівся заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед.

— Я хочу подякувати вам за вашу стійкість та витривалість. Бажаю вам гарно провести новорічні свята та закликаю всіх бути виваженими і толерантними зі своїми сім'ями, друзями, рідними та близькими, — звернувся до вояків Петро Мехед.

Заступник Міністра оборони України — керівник апарату пообіцяв посприяти у розв'язанні проблем зі здоров'ям звільнених із полону військовослужбовців та попросив повідомляти йому в разі наявності інформації про військових, які ще залишаються в полоні.

Звільнені з полону були неговіркі та найбільше прагнули якнайшвидше дістатися додому.

СТОР. 2

Народна армія
30 грудня 2014 року

Привітання
з нагоди новорічних та різдвяних свят

Шановні військовослужбовці, волонтери, народе України!

Щиро вітаю вас з Новим 2015 роком та Різдвом Христовим!

Вже стало традицією наприкінці року підбивати підсумки та визначати цілі на наступний рік.

2014-й став для Збройних Сил України неабиякою перевіркою на мужність, витривалість, вірність Військовій присязі та відданість державі. Він увійде в історію як рік відродження Української армії.

Це рік сучасних героїв, які, ризикуючи життям, билися до останнього подиху за рідну землю, рятували із полум'я своїх бойових побратимів.

Але разом із випробуваннями цей рік подарував нам набагато більше. Ми об'єдналися як нація. Ще ніколи українці не були настільки єдиними у своїх прагненнях та надіях.

Цього року в Міністерстві оборони почалися кардинальні реформи, покликані модернізувати та зміцнити оборонне відомство, створити армію, готову відбити агресію будь-якого ворога. Я переконаний, що вже найближчим часом ці реформи дадуть позитивний результат.

Напередодні свят дякую кожному військовослужбовцю, який без вагань став на захист своєї держави і зараз продовжує боронити рідну землю на Сході України.

Щиро вдячний волонтерам, які часом роблять неможливе, щоб допомогти нам на передовій. Не маю жодних сумнівів: разом ми переможемо!

Бажаю вам і вашим родинам у наступному році затишку в оселях, здоров'я та благополуччя, витримки, сили духу та терпіння!

Миру та спокою усім нам і рідній країні!

Міністр оборони України
генерал-полковник С.Т.ПОЛТОРАК

Привітання
з нагоди новорічних та різдвяних свят

Шановні товариші військовослужбовці та працівники Збройних Сил України!

Дорогі ветерани військової служби!

Шановні представники волонтерського руху України!

Щиро вітаю вас з Новим 2015 роком та Різдвом Христовим!

На жаль, це свято ми зустрічаємо в умовах, коли український народ вперше у новітній історії зі зброєю в руках став на захист територіальної цілісності своєї держави.

В авангарді цієї боротьби стоять Збройні Сили України, які разом з іншими військовими формуваннями зупинили агресора.

У важких, виснажливих боях з терористичними угрупованнями та російськими регулярними військами, які незаконно перебувають на Сході України, наші Збройні Сили зміцнилися не лише зброєю, а й потужним моральним і патріотичним духом, відчули безпрецедентну підтримку українського суспільства.

Рік, що минає, золотими літерами закарбував безсмертні імена героїв-однополчан та їхні подвиги в літописі тисячолітньої бойової слави нашого народу.

Вічна народна пам'ять усім, хто віддав своє життя за честь і єдність Батьківщини!

З нагоди свята висловлюю щиру подяку особовому складу Збройних Сил України, ветеранам військової служби, представникам волонтерського руху за сумлінну службу Батьківщині та високу громадянську позицію.

Не маю жодних сумнівів, що ваші високий професіоналізм, патріотизм, відданість та честь і надалі будуть запорукою успішного виконання поставлених завдань.

Упевнений, що 2015 рік буде роком Перемоги, роком великих звершень українського народу та його Збройних Сил. Цьому сприятимуть послідовні дії керівництва країни, які значно зміцнять сектор безпеки та оборони держави та виведуть національні Збройні Сили на новий якісний рівень розвитку.

У цей святковий день бажаю всім вам, вашим рідним і близьким міцного здоров'я, щастя, благополуччя та гарного святкового настрою.

Нехай духовне тепло великого християнського свята — Різдва Христового наповнить ваші домівки миром та злагодою, розумінням та любов'ю.

З Новим роком!

З Різдвом Христовим!

Начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України
генерал-полковник В.М.МУЖЕНКО

ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ-2015

«ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ ФІНАНСУВАННЯ ВИТРАТ НА НАЦІОНАЛЬНУ БЕЗПЕКУ І ОБОРОНУ — 90 МІЛЬЯРДІВ ГРИВЕНЬ»

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ УХВАЛИЛА ЗАКОН «ПРО ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ УКРАЇНИ НА 2015 РІК». «ЗА» ПРОГОЛОСУВАЛИ 233 НАРОДНИХ ДЕПУТАТИ

Представляючи проект бюджету в парламенті, Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк наголосив: «Цей бюджет, як і всі попередні бюджети, які приймалися в цих стінах, дуже далекий від досконалості. Саме тому ми при ухваленні проекту закону України про державний бюджет України передбачаємо чітку норму щодо обов'язкового перегляду Закону України про Державний бюджет у терміні не пізніше 15 лютого наступного року. Ми будемо його коригувати в залежності від результатів перемовин із міжнародними фінансовими організаціями. Також низка статей буде змінюватися в залежності від того, як ми скоригуємо дохідну і видаткову частину і як ми домовимося з нашими міжнародними кредиторами».

Мета цього закону, за його словами, — це, зокрема, фінансування національної безпеки і оборони, на що заплановано «безпрецедентний обсяг» коштів: «Безпосередньо на безпеку і оборону виділено 80 мільярдів гривень. Додатково 1,8 мільярда гривень, які ми будемо виплачувати всім мобілізованим, які будуть призвані до лав Збройних Сил і захищатимуть Україну. Додатково 2,9 мільярда — на інші органи безпеки і оборони, 6 мільярдів державних гарантій — «Укроборонпрому» для придбання нової військової техніки і її ремонту для Збройних Сил України. Фактично загальний обсяг фінансування витрат на національну безпеку і оборону — 90 мільярдів гривень».

— Думаю, що з цим завданням ми впораємося. Нам буде складно збирати доходи в сучасній українській економіці — ми втратили 20 відсотків економіки держави. І 2015 рік буде дуже складний в питанні економічної стабілізації. Тому це буде спільне завдання — виконати доходи й видатки по Державному бюджету і профінансувати українські Збройні Сили і українських вояків, — наголосив Арсеній Яценюк.

Він повідомив, що під час обговорення законопроекту також порушувалося питання щодо доходів Державного бюджету від продажу ліцензій на 3G. Арсеній Яценюк нагадав, що уряд оголосив відповідний конкурс і закладає в бюджеті доходи від продажу цього радіочастотного ресурсу.

Ще одне питання — щодо дивідендів від державних компаній: «Прийнято рішення про розподіл дивідендів компанії «Укрнафта», тому ми включаємо до доходів Державного бюджету загальну суму в розмірі 1,78 мільярда гривень».

За пропозицією коаліції, 3 мільярди гривень із 4,5 мільярда гривень, виділених на капітальні видатки, йде на Фонд регіонального розвитку: «При розподілі коштів на Фонд регіонального розвитку ми хочемо зробити акцент на інфраструктурні проекти на селі, що обов'язково треба зробити».

Глава уряду повідомив, що при внесенні змін до «Закону України про Державний бюджет» до 15 лютого уряд врахує субвенцію місту Києву в розмірі 1,9 мільярда гривень на виконання зобов'язань за здійсненими запозиченнями.

30 мільйонів гривень переводиться на програму «Керівництво та управління у сфері проведення виборів та референдумів», оскільки в 2015 році заплановані вибори до місцевих рад.

Окрім цього, прийнято спільне рішення відправити на добудову лікарні «Охматдит» 500 мільйонів гривень.

Арсеній Яценюк повідомив, що при внесенні змін до держбюджету уряд врахує пропозицію коаліції та збільшить фінансування статті щодо лікування онкохворих дітей і процедури гемодіалізу. Додатково будуть враховані пропозиції щодо придбання цифрових мамографів та ультразвукових діагностичних приладів вітчизняного виробництва.

Глава уряду наголосив, що із 7 січня 2015 року Кабінет Міністрів розпочне роботу з міжнародними кредиторами щодо «Закону про Державний бюджет» та додатково інформуватиме парламент, які зміни до бюджету необхідно буде вносити до 15 лютого, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

ПРІОРИТЕТИ ПРЕЗИДЕНТА

«ДЕРЖАВА БУДЕ БИТИСЯ ЗА КОЖНОГО СВОГО ВІРНОГО СИНА»

Фото Андрія ШМАТОВА

— До мене ставилися лояльно, але багатьох моїх товаришів у полоні били, — згадує колишній військовополонений із міста Новий Розділ Львівської області Юрій Білозір. — За чотири місяці перебування в неволі щодня примушували виконувати тяжку фізичну роботу, зокрема розбирати та відбудовувати зруйновані будівлі. Майже два місяці мене тримали у місті Сніжне, а потім перевезли до Донецька. Постійно думав про те, аби повернутися живим додому, — розповів він.

— Наша бригада відступала, був тяжкий бій, багато поранених. Шансів вижити було мало. В машині, в якій ми їхали, пробило радіатор та колесо. Потрапили в полон. У Степанівці, де тривали бої, я ледве не загинув, але, дякувати Богу, обставини склалися так, що хоча й побував у полоні, але я живий, — говорить недавній бранець терористів підполковник Василь Стасієв. — Якщо ви запитаєте, яке обличчя ворога, моя відповідь буде однозначною — хворі люди, зомбовані інформаційною мішурою з російських телеканалів, які ненавидять все українське. Коли ми пересікли так званий кордон між війною та миром, я відразу відчув душевний спокій. Передчуття довгоочікуваної зустрічі з родиною переповнювали, адже я пробув у полоні аж 136 діб. Але нині на серці все одно неспокійно, бо там залишились мої друзі…

З нетерпінням чекають вдома й Олександра, який пробув у полоні чотири місяці.

— Це були найстрашніші дні мого життя. У полоні я неодноразово перебував на межі між життям і смертю, адже мене двічі хотіли розстріляти. Це траплялося тоді, коли терористи втрачали своїх людей. Вони хотіли помститися, зганяли свою злість та лють на полонених. Нас попередили, що другого полону для нас не буде, «ловіть свій останній шанс на життя», — згадує хлопець з помітним хвилюванням.

Серед звільнених з полону нам зустрівся чоловік, який пішов на фронт добровольцем. Родом він з Донецької області, але на бік терористів не став.

— Коли я йшов на війну, наше село було підконтрольне українським військам. Терористи прорвали фронт у нашій місцевості, тож я потрапив у полон. Як би хотів просто постріляти і заробити «легких» грошей, то така робота, як у них, була б тоді підходящою. Різниця в розумінні себе та совісті. Я хочу жити в Україні, адже Батьківщину не можна ділити. Поки там керує така «влада», майбутнього в Донбасу немає.

Серед полонених були не тільки військові, а й працівник Державної служби України з надзвичайних ситуацій.

— Отримав поранення, потім потрапив у полон. Довгий час лікувався. У полоні думав про сім'ю та мріяв якнайшвидше повернутися додому, — розповів Віктор Коноплицький з Житомира.

Особливе хвилювання під час зустрічі було помітне в рідних та близьких військових.

— Наша родина дуже довго чекала цієї миті, сподівалися побачити сина живим та здоровим. Це вже друга спроба визволити його з полону. Не так давно терористи поставили вимогу — надати фуру з продуктами в обмін на визволення з полону. Всім нашим маленьким містечком ми збирали кошти, продукти, за допомогою волонтерів відправили машину, але марно, бо його не звільнили. Тож майже втратили надію побачити його живим. Але раптом по одному з телеканалів бачу змучене обличчя сина серед полонених. Це така радість! Живий, тепер все буде гаразд! — розповіла за мить до довгоочікуваної зустрічі мати військовослужбовця з Пирятина Полтавської області.

Тетяна МОРОЗ,
Владислав ІЛЬЧЕНКО,
«Народна армія»

Початок на 1-й стор.

ХРОНІКА АТО

ТЕРОРИСТИ НЕЗАКОННО ЗАВОЛОДІВАЮТЬ ЧУЖОЮ ВЛАСНІСТЮ

У зоні проведення антитерористичної операції продовжується тенденція до зниження кількості збройних провокаційних обстрілів терористами позицій сил АТО. Також не зафіксовано фактів використання ними важкого озброєння.

Водночас російські найманці нарощують й перегруповують свої сили. Зокрема, за даними розвідки, за останні три доби до Донецька прибули декілька колон вантажівок з боєприпасами. Також терористи проводять вишкіл нових бойовиків на спеціальних полігонах та продовжують укріплювати позиції, заявляючи, що готуються до «відбиття наступу». Це свідчить про те, що вони не зацікавлені в мирному процесі на Донбасі і не зупиняться перед провокаціями, звинувативши в порушенні «режиму тиші» українську сторону.

Неспокійною ситуація залишається на Донецькому (традиційно — селище Піски та аеропорт) і Луганському напрямках.

Поблизу села Сартана українські військовослужбовці зафіксували проліт ворожого безпілотного літального апарата, який рухався на напрямку «Талаківка — Маріуполь».

За останню добу загинув один український воїн, поранених немає.

За оперативною інформацією, у середовищі терористичної організації «ДНР» планується започаткування так званих «бюро технічної інвентаризації ДНР» для створення реєстрів прав власності на нерухомість, які будуть підпорядковані так званому «міністерству будівництва й ЖКГ ДНР». Таким чином російські найманці прагнуть узаконити злочинне заволодіння чужою власністю, зокрема нерухомістю.

За даними розвідки, у Донецьку на окремих блокпостах бойовики бандформування «Восток» перебувають у стані наркотичного сп'яніння і ведуть пошук медичних препаратів для власного використання. Місцевим мешканцям слід бути обережними та без нагальної потреби не потрапляти на блокпости. Поведінка озброєних наркоманів є неадекватною та небезпечною.

ДОПОМОГА ПОСТРАЖДАЛИМ НА СХОДІ УКРАЇНИ

Жителі українського Сходу отримали українську гуманітарну допомогу, зокрема й на окупованих територіях. Згідно з планом Президента України перша частина українського гуманітарного вантажу, зібраного небайдужими українцями та волонтерами з усіх куточків країни, вже доставлена мешканцям Сходу України.

7 тонн вантажу адресно доправлено до спеціальних установ Красного Луча, ще 2 тонни — до Алчевська на Луганщині. Зокрема, крупи, олію, м'ясні та рибні консерви, чай, печиво, солодощі, фрукти тощо отримав Петровський обласний навчально-реабілітаційний центр для дітей з особливими потребами, Територіальний центр з обслуговування інвалідів та учасників війни, хворих, одиноких та літніх людей, а також обласний протитуберкульозний диспансер у місті Красний Луч. В Алчевську допомогу отримали обласний протитуберкульозний диспансер та два дитячих будинки сімейного типу.

У Дебальцеве прибули 6 вантажівок з гуманітарною допомогою загальною вагою близько 50 тонн. Більша частина допомоги — теплі речі, продуктові набори, дитяче харчування та інші товари першої необхідності — за сприяння українських військових доправлена до населених пунктів, які знаходяться на розмежувальній лінії з підконтрольними терористам територіями. Зокрема, до Ольховатки, Вуглегірська, Комишатки і Булавинського, де через злочинні дії терористів люди вже кілька місяців не можуть отримати належні соціальні виплати.

Також військовослужбовці танкового підрозділу Збройних Сил України відвідали людей похилого віку та малозабезпечені сім'ї в населених пунктах Краснівка, Касьянівка, Привільне та Кирилівка неподалік Маріуполя. Захисники Вітчизни передали понад сімдесятьом родинам товари першої необхідності та харчові набори, придбані власним коштом.

Найближчим часом військовослужбовці планують відвідати ще майже 60 малозабезпечених сімей, а також за допомогою волонтерів зробити подарунки дітям у трьох дитячих садках.

У Дніпропетровській, Запорізькій та Харківській областях триває будівництво стаціонарних транзитних містечок із будинків модульного типу. Вже зібрано та встановлено 91 житловий будинок на 3,5 тис. осіб.

ПІДТРИМКА УКРАЇНСЬКИХ БІЙЦІВ

Понад 300 тисяч гривень зібрали для українських військовослужбовців, які виконують завдання на передовій, підприємці Великомихайлівського району Одеської області. На ці гроші для наших бійців закупили тепловізори, бронежилети, каски та інші необхідні речі. А керівник фермерського господарства на Херсонщині передав одному з підрозділів Збройних Сил, який несе службу на Сході України, позашляховик.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

МАЙБУТНЄ ВІЙСЬКА

В ІНСТИТУТ — З БОЙОВИМ ДОСВІДОМ

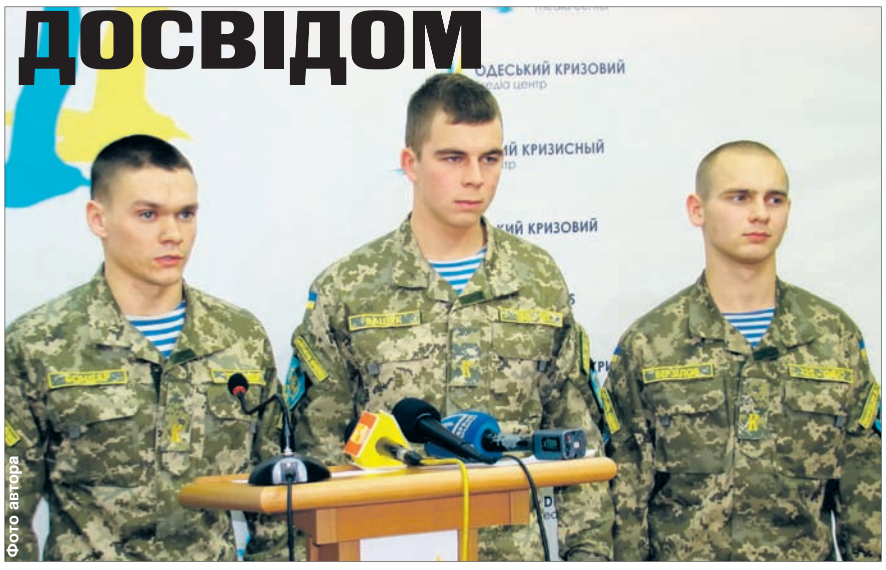

Фото автора

Питання підготовки молоді до служби в Збройних Силах України, а також вибору військової професії стало темою для обговорення під час брифінгу, який відбувся в Одеському кризовому медіа-центрі. Учасники заходу — офіцери та курсанти Військової академії міста Одеса — розповіли журналістам про пріоритетні напрямки підготовки захисників Батьківщини, майбутніх офіцерів Збройних Сил України, а також про участь представників академії в зоні АТО.

Старший помічник начальника навчального відділу військового вишу майор Герман Трушков повідомив, що сьогодні чимало офіцерів і курсантів військового вишу є учасниками антитерористичної операції. Серед них — офіцери груп психологічної підтримки, взаємодії з місцевим населенням, військовослужбовці постійного складу, які діють у бойових частинах та підрозділах, а також викладачі кафедр та факультетів, які своїм досвідом та знаннями надають допомогу у виконанні найрізноманітніших завдань.

Розповідаючи про цьогорічну вступну кампанію до Військової академії, офіцер зазначив, що навіть за вдвічі збільшеного державного замовлення на одне місце претендувало до трьох абітурієнтів. Кожен п'ятий із відібраних на навчання — військовослужбовець-контрактник, більшість мають досвід участі в боях на Сході країни.

Продовженням інформаційного заходу став виступ старшого офіцера відділу по роботі з особовим складом майора Лариси Якобчук, яка ознайомила представників ЗМІ з умовами вступу юнаків до Військової академії, а також розповіла про участь курсантів у військово-патріотичних заходах, спрямованих на підготовку юнаків до військової служби.

Своєю чергою курсанти академії розповіли про особисті мотиви при виборі кар'єри офіцера.

Сергій ДАНИЛЕНКО,
Одеса

Народна армія
30 грудня 2014 року

Є ТАКА ЧАСТИНА

44-ТА КОНТРБАТАРЕЙНА

Нещодавно «Народна армія» розповідала про бойове злагодження одного з дивізіонів новоствореної 44-ї окремої артилерійської бригади, де тимчасовий виконувач обов'язків командира полковник Олег Лісовий. На сьогодні це вже другий окремий підрозділ цієї військової частини, який готовий до виконання завдань за призначенням у зоні АТО. Це при тому, що сама артбригада була створена лише у вересні цього року.

— Фактично бригада формувалася з нуля. Через прийомний пункт Міжнародного центру миротворчості та безпеки до нас надходив особовий склад, необхідне озброєння та військова техніка. Паралельно створювалися відповідні служби і відділення, формувалися підрозділи забезпечення тощо. Водночас почалися практична підготовка особового складу гаубичного дивізіону і його бойове злагодження, — розповідає полковник Олег Лісовий.

Рекордні терміни на підготовку

Часу на розкачку не було. Наші війська на Сході країни з нетерпінням чекали на підкріплення і саме на підрозділи далекобійної артилерії. Контрбатарейна боротьба якраз постала на той момент найефективнішою формою боротьби з противником, його артилерійськими підрозділами і живою силою. Тому постановка у стрій гаубичного дивізіону 2А-65 «Мста-Б», що здатний вести вогонь на максимальну відстань 24 кілометри, на той час була завданням, без перебільшення, державного значення.

— Щоб пришвидшити процес поставки з відповідних баз і складів озброєння, і військової техніки, ми відряджали туди своїх ремонтників. Тому техніка надходила в частину вже відновлена та в боєздатному стані. Відповідно до плану бойового злагодження, ми провели за півтора місяці тактичні навчання батарей з бойовою стрільбою, тактичні навчання з управління вогнем дивізіону з бойовою стрільбою й індивідуальні стрільби офіцерів-артилеристів, — розповідає полковник Олег Лісовий.

Зусилля військового колективу дали результат. 15 жовтня формування і підготовку гаубичного дивізіону було завершено та підрозділ успішно відбув у зону проведення антитерористичної операції.

На тобі Боже...

З відправкою на Донбас першого дивізіону бригада отримала завдання на формування ще двох окремих дивізіонів, озброєних грізними гарматами «Гіацинт-Б» з дальністю ведення вогню до 28 кілометрів. На сьогодні вже повністю закінчено підготовку особового складу одного з них. Утім без проблем не обходиться.

— Коли формувалися ці підрозділи, нам не додали 38 одиниць автомобільної техніки. Але навіть та техніка, яку ми отримали від підприємств різної форми власності, говорячи відверто, у плачевному стані. Склалося таке враження, що керівники, які віддавали нам цей крам, позбувалися зайвого і такого, що їх самих обтяжувало ремонтами і чималими капіталовкладеннями, — розповідає виконувач обов'язків командира артбригади.

Тимчасовий виконувач обов'язків командира полковник Олег ЛІСОВИЙ

Тому, коли вдарили морози і дорога вкрилася першим снігом і ожеледдю, відразу далися взнаки «лиса» гума, розряджені акумулятори, старі патрубки тощо. Почали сипатися гумо-технічні вироби і на спеціальній військовій техніці, яка знаходилась на довготривалому зберіганні. Потребували ремонту окремі вузли та агрегати. Але до честі військовослужбовців частини, їхніх рідних, близьких та волонтерів — у бригаді таки відновили і цю техніку, і зараз вона в робочому стані.

Наразі частина забезпечена автомобільною технікою на 70%, а найболючішим питанням для вищезгаданих двох дивізіонів є тягачі.

— Гармата важить 10 тонн і її звичайний КАМАЗ або УРАЛ не потягне. Повинен бути тільки повнопривідний штатний тягач КрАЗ. Таких ще нам не вистачає більше двох десятків. Хоча це питання на контролі вищого керівництва Міноборони, і нам обіцяють його вирішити. Також не вистачає машин підвозу боєприпасів, майна тощо. Як вихід із ситуації, нами було прийнято рішення передати колісну техніку з підрозділів забезпечення в бойові дивізіони. Таки чином один із них вже укомплектований мінімальною кількістю та готовий за командою вийти у визначений район і виконувати поставлені завдання, — розповів командир частини.

За його переконанням, у штат бригади має бути введений і окремий розвідувальний артилерійський дивізіон. Адже в частині, крім оптичних засобів розвідки, повинен бути і артилерійський розвідувальний комплекс, і станції наземної артрозвідки, і комплекс звукової розвідки тощо. Добре, що допомагають волонтери та подарували частині планшети з різними артилерійськими програмами, які прискорюють вираховування і коректування вогнем артилерії.

Чого вистачає — це мотивації

90% прибулих для комплектування підрозділів частини військовослужбовців раніше не мали ніякого відношення до ракетних військ і артилерії. Зокрема й призначені на посади командири гармат, навідники тощо.

— Водночас переважна більшість особового складу бригади — це люди, які добровільно прийшли до військових комісаріатів. Вони мотивовані та з розумінням ставляться до занять, особливо із бойової підготовки. Завдяки бажанню оволодіти військовою справою вояки дуже швидко опанували посади.

Рівень їхньої підготовки можна назвати досить високим. Це засвідчило і виконання практичних вогневих завдань, — розповідає полковник Олег Лісовий.

В очікуванні поповнення

Четверту хвилю мобілізації, а разом з нею поповнення у бригаді, чекають з нетерпінням. Адже, якщо перший дивізіон був укомплектований повністю, то другий і третій відсотків на 70 і 50 відповідно. Найболючіше питання — вакансії офіцерських посад. Щоб вирішити цю проблему, офіцерів-артилеристів почали шукати серед посадових осіб військових комісаріатів. Сьогодні вони прибувають у частину у відрядження та починають згадувати свої навички на посадах командирів батарей, старших офіцерів батареї тощо.

— Прийнято рішення, що вони будуть у нас доти, поки на їхнє місце не прийде штатний офіцер, або вони самі не виявлять бажання залишитися у частині на цих посадах, — зазначив командир.

Як розповів заступник командира бригади по роботі з особовим складом полковник Олександр Рудик, у частині, крім хлопців зі Львівщини, служать представники Київської, Рівненської, Вінницької, Хмельницької, Черкаської та інших областей України.

— Наприклад, солдат Олег Б. виїхав із окупованого Донецька і призвався до нас через Київський військкомат. Солдат Станіслав В. залишив анексований Крим і прийшов до війська, аби захистити свою країну. І таких прикладів чимало. Розмаїттям є й військовий «колорит» колишніх місць служб, видів і родів військ, які мають за плечима наші військовослужбовці. Скажімо, командир гармати старшина Андрій Петрінка, у колишньому командир відділення гідроакустики, — головний корабельний старшина, який служив на Балтійському флоті. Начальник радіорелейної станції старший солдат Володимир Дидух — учасник бойових дій, служив у 5-й окремій механізованій бригаді в Іраку і в саперному батальйоні в Лівані. Є в нас і чимало інших досвідчених військовослужбовців, — розповів полковник Олександр Рудик.

Зараз у бригаді ставку роблять на тих офіцерів і сержантів, хто має бойовий досвід і навички в ході проведення антитерористичної операції. Серед таких, зокрема, заступник командира бригади полковник Олег Дорохов, командир батареї управління капітан Василь Безбах тощо.

— Наша частина має майбутнє. Артилерія — це всепогодний рід військ. Ми можемо виконувати завдання як вдень, так і вночі, в умовах поганої видимості, туману тощо. Коли, наприклад, авіація не може працювати — ми можемо. І власне на сьогодні досвід АТО показує, що дальній вогневий вплив, контрбатарейна боротьба — це надзвичайно актуально і дієво, — зауважив на останок тимчасовий виконувач обов'язків командира бригади полковник Олег Лісовий.

До речі, коли вже готувався матеріал, стало відомо, що командування частини отримало розпорядження формувати ще один дивізіон. Тож, історія цього колективу тільки починається...

Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія».
Фото автора

ЛІКАРІ НА ВІЙНІ

«НАЙБІЛЬШЕ МЕНЕ ВРАЗИВ ДУХ НАШИХ ХЛОПЦІВ»

38-РІЧНИЙ ОРТОПЕД-ТРАВМАТОЛОГ ЛЬВІВСЬКОГО ВІЙСЬКОВОГО ГОСПІТАЛЮ ДМИТРО ЛОСЬ В ОТОЧЕНОМУ ЛУГАНСЬКОМУ АЕРОПОРТУ ВРЯТУВАВ 46 ПОРАНЕНИХ

Після спілкування з ортопедом-травматологом львівського військового госпіталю у мене з'явилося відчуття, що Дмитро Володимирович додому з клініки не йде. Ще в шість вчора він оперував поранених, яких літаком привезли з Дніпропетровська. А після бесіди зі мною приступив до заповнення історій хвороб, купа яких лежала перед ним на столі. Самі пацієнти говорять, що лікар навіть їсть на ходу.

Начальник клініки ушкоджень Львівського військового госпіталю підполковник медичної служби Дмитро ЛОСЬ

Влітку львівського ортопеда-травматолога відправили у відрядження до зони АТО надавати допомогу пораненим на передовій. Прослуживши там місяць, Дмитро Володимирович повернувся в госпіталь, де зустрівся з багатьма хлопцями, яких оперував під обстрілами в Луганській області. Тепер лікар продовжує їх лікувати в госпіталі. І каже: «Роботи дуже багато, незважаючи на перемир'я...»

— Раніше я як військовий лікар служив в «гарячій» точці в Косові, — розповідає ортопед-травматолог львівського військового госпіталю Дмитро Лось. — Там була напружена обстановка, але наші хлопці поранень не отримували. Оперувати не доводилося. А тут, в Луганській і Донецькій областях, працював і вдень, і вночі. Нашу невелику медичну групу відправляли в луганський аеропорт на кілька днів. Хто знав, що ми опинимося там заблокованими, і з кожною годиною поранених ставатиме все більше, і тиждень їх неможливо буде вивезти в безпечне місце?

Ми приїхали в аеропорт вночі. І нас тут же накрили «Градами». Ми ще не розуміли, де перебуваємо, а вже у нас було двоє поранених. До вечора наступного дня їх уже стало дев'ять. І всі — середнього ступеня тяжкості. Тобто вимагали знеболення. А у нас з собою медикаментів було дуже мало. Довелося розукомплектувати аптечний кіоск аеропорту. Там було небагато перев'язувальних матеріалів, антисептичні препарати.

Дмитро Володимирович дістає з шухляди пошарпаний зошит. Кілька його сторінок щільно списані.

— Я записував дані поранених, треба ж було вести хоч якийсь облік, — пояснює хірург. — Ось дивіться. 17 липня по будівлі аеропорту стріляли дуже влучно. У нас відразу ж збільшилася кількість поранених. Причому, якщо раніше хлопці травми отримували середнього ступеня тяжкості, то тепер у нас з'явилися важкі пацієнти. У одного була пробита грудна клітина...

— Був хоч раз момент відчаю?

— Зізнаюся, так. Голова є, руки є. Навіть анестезіолог разом з нами був в аеропорту, а знеболюючих препаратів, які можна було б ввести пораненим і полегшити їм страждання, або провести операцію, почистити рану — обмаль. Економили, як могли. Якщо людина могла терпіти, ліки не застосовували.

У луганському аеропорту Дмитро Володимирович провів тиждень — з 13 по 20 липня. Пліч-о-пліч з ним працювали ще троє лікарів інших спеціальностей.

— Обстрілювали будівлю в основному «Градами» і мінометами, — продовжує лікар. — Лежачих поранених ми укладали в ангарі пожежної частини. Двоє з них, вважаю, там народилися двічі. Одного разу дах ангара пробили снаряди і впали неподалік від цих двох хлопців. На щастя, додаткових поранень вони не отримали, хоча психологічно постраждали знову. Після цього ми перенесли їх в бомбосховище. Коли у нас стало майже п'ятдесят поранених, ми з колегами не встигали навіть поспати. Потрібно було перев'язувати рани, давати пити хлопцям, контролювати стан.

— А поїсти встигали?

— Знаєте, — після невеликої паузи вимовив Дмитро Володимирович, — щось я не дуже там і хотів...

— Пам'ятаєте своє найяскравіше враження, коли перебували на передовій?

— Дуже неприємне враження у мене залишилося після того, як побачив палаюче пшеничне поле. На очах знищувалося кілька гектарів доспілої пшениці. Запах горілого хліба запам'ятав назавжди. Це було, як у фільмі про війну. Тільки я все бачив по-справжньому. А ще мене вразив дух наших воюючих хлопців. У приміщеннях, де перебували поранені, атмосфера була напруженою. Вони ж лежали скрізь. Але ті, хто отримав легке поранення, просили обробити рану або опік і тут же поверталися на лінію вогню.

Спокійніше мені стало, коли вдалося відправити з аеропорту перших двадцять поранених. Тоді ж нам привезли медикаменти. Ну, а коли ще й повідомили, що всі поранені перенесли дорогу, ніхто в дорозі не загинув, я навіть дихати став по-іншому. Я дуже переживав за 32-річного Андрія Усача. Він був найважчим пацієнтом. Йому довелося ампутувати ногу прямо в аеропорту. У нього була важко поранена ліва рука, постраждало обличчя. Я боявся, що саме він не перенесе дорогу до госпіталю. На щастя, чоловік виявився міцним.

До речі, після того, як у серпні Дмитра Володимировича змінили колеги, і він повернувся до Львова, у своєму відділенні знову зустрівся з Андрієм. Саме сюди відправили жителя Рівненської області на лікування. Львівський ортопед-травматолог досі залишається лікарем Андрія.

— Ви рахували, скільки поранених пройшли через ваші руки?

— В аеропорту надали допомогу і стежили за станом 46 бійців, — перегорнувши зошит, відповів Дмитро Володимирович. — Крім того, за час служби в АТО наша мобільна медична група допомогла 73 пораненим. На жаль, одна людина у нас загинула...

— У той час, коли ви перебували в зоні АТО, сім'я знала, де ви?

— Я всім казав, що на полігоні проходжу підготовку. Хоча, думаю, і дружина, і батьки здогадувалися, що я насправді вже на лінії вогню. Я з родини лікарів. Батько — травматолог, мама — фармацевт. Старший брат — теж військовий лікар. Але, коли я повернувся із зони АТО, насамперед поїхав до батьків, щоб вони переконалися, що я живий, здоровий, зі мною все гаразд. Згодом повернувся на службу. Відпустку не оформляв, тому що було дуже багато роботи. Чи не кожен день з Харкова та Дніпропетровська прилітали літаки з пораненими. Колеги були настільки перевтомлені, що я не мав морального права піти на відпочинок.

— Багато хто говорить, що після АТО їм важко перебудуватися на мирний лад...

— Перші тижні ночами часто прокидався, реагував на кожен шум, на кожен звук. Здавалося, що обстрілюють, і потрібно ховатися в укриття. Переживав, щоб я не налякав трирічну дочку. Але незабаром звик до мирного життя. Тепер все в порядку.

— Ви як людина, що працювала під вогнем, можете сказати, які аптечки все ж повинні мати наші солдати. Про це постійно сперечаються лікарі, волонтери.

— Головне, що повинно бути під рукою у кожного бійця, так би мовити, джентльменський набір — джгут, перев'язувальний пакет і знеболюючий препарат. Американський джгут зручніший тому, що його на руку людина може накласти собі сама. Краще, звичайно ж, щоб знеболююче знаходилося у вигляді шприца-тюбика. Тоді поранений одразу може зробити собі укол. Набрати ж ліки з ампули тремтячими руками на полі бою... Не кожен лікар це зможе зробити. Я вже не кажу про людей, які до медицини взагалі не мають відношення.

— Ви поїдете до зони АТО знову?

— Якщо накажуть — відмовлятися і шукати приводів, щоб залишитися вдома, не буду. Я вважаю, що кожна людина повинна приносити користь на своєму місці.

Віолетта КІРТОКА,
Львів — Київ

СИНИ ВІТЧИЗНИ

ТВЕРДА ВІРА СОЛДАТА ФЕДОТОВА

Сергію Федотову пощастило. З війни він повернувся живий. Важко поранений, але живий. За чотири місяці — з квітня, в зоні АТО хлопцеві довелося побувати в різних колотнечах. Дачне, Оленівка, Кутейникове — ці назви населених пунктів Донецької області хлопчина з Волині запам'ятав на все життя.

Із середини весни до кінця літа дорогами війни «Урал», водієм на якому служив відмобілізований двадцятирічний солдат, намотав не одну сотню кілометрів. Були обстріли, бої й ворожі засідки, були перемоги. Навколо терористів поволі, але впевнено стискалося кільце. І щоб замкнути його, залишалося зробити один крок — звільнити Іловайськ.

Покінчити з терористичним злотом на Донеччині не дали росіяни. 24 серпня вони вдарили в спину українським частинам, і підрозділу, в якому служив Сергій, довелося відступати до Іловайська. Упродовж п'яти днів вони тримали кругову оборону. А потім була домовленість про вихід з оточення «зеленим коридором».

29 серпня їхня колона дійшла до Новокатеринівки. Псковські десантники їх чекали за кількасот метрів від околиці селища, і, коли вервиця українських військ порівнялася з позиціями росіян, ті відкрили нищівний вогонь. Підступно, усупереч всім домовленостям.

У той момент Сергій разом з сімома іншими бійцями перебував на даху інженерної машини розгородження. У перші ж секунди обстрілу поблизу їхньої ІМР розірвалося одразу кілька гранат, випущених з ворожого АГС. Осколками Сергієві посікло, але не пробило бронежилет, кілька влучило в ноги. З даху машини — на землю, його відкинуло вибуховою хвилею.

Поранений, лежачи на узбіччі дороги, він не випустив зброї із рук і почав відстрілюватися. Його «калашников» змовк лише тоді, коли снайперська куля, випущена з СВД, влучила у ліве плече і на деякий час Сергій знепритомнів від болю.

З поля бою хлопця витяг земляк, Сашко Богачук — сам контужений від вибуху, доволік товариша до крайнього обійстя на околиці селища, вколов пораненому знеболююче, забинтував рани.

З вересня, ось уже чотири місяці, Сергій перебуває на лікуванні. Увесь цей час поруч із ним — батьки: Світлана Анатоліївна та Анатолій Олександрович. Тривалий час лікарі боролися, аби врятувати молодому хлопцеві праву ногу — рана гноїлася, був час, коли температура тіла доходила до сорока. Нині кризовий стан позаду, хлопець поволі одужує.

— Низький материнський уклін нашим військовим медикам, — каже Світлана Анатоліївна. — Особливо — лікарям київського шпиталю Володимиру Пендраківському, Анатолію Сапі та Ніні Лазарчук, медсестрам, волонтерам, які дуже допомогли з ліками, усім людям, хто опікувався здоров'ям нашого сина.

Нещодавно Сергій Федотов відсвяткував свій двадцять перший день народження. Зустрів його, хоч і в госпітальній палаті, проте в колі рідних і близьких людей. Привітати пораненого товариша приїхали однокласники, друзі, бойові побратими. Був і його рятівник — Олександр Богачук. Зараз Сашко продовжує службу, готується до наступної ротації на Схід.

— Невдовзі я повернуся до рідного Луцька, — усміхається Сергій. — Все буде добре, в це я тверд до вірю. Україна переможе!

Іван СТУПАК,
«Народна армія»

Народна армія
30 грудня 2014 року

●СОЛДАТСЬКИЙ РАЦІОН

ГАРЯЧИЙ БОРЩ У ПОЛІ БЕЗ ПОЛЬОВОЇ КУХНІ,

АБО ПРО НОВИЙ ВАРІАНТ СОЛДАТСЬКОГО СУХОГО ПАЙКУ

У ході проведення антитерористичної операції на Сході України викрилось чимало проблем, які роками накопичувалися в наших Збройних Силах. З'ясувалося, що українське військо потребує змін у тиловому забезпеченні, зокрема продовольчому. Особливо щодо покращення сухих пайків, розширення їхнього проднабору, підвищення якості продуктів та осучаснення пакування.

Правду кажучи, в перші місяці бойових дій на Сході України йшлося навіть не про якість та складову армійських сухих пайків вітчизняного виробництва, а про їхню кількість. У підрозділах, залучених до ведення бойових операцій, сухого харчування помітно не вистачало. Нашим українським військовим надали 330 тисяч комплектів сухих пайків (СП) США. Ще 77,5 тисяч добових наборів СП для бійців української армії надіслала Норвегія. Це дозволило на деякий час зменшити гостроту проблеми, й тилові служби Збройних Сил отримали час на організацію постачання до війська необхідної кількості цих наборів вітчизняного виробництва.

Уже в липні поточного року в Центральному управлінні продовольчого забезпечення ЗС України Тилу Збройних Сил України відзвітували про надходження в підрозділи 130 тисяч повсякденних наборів і 1300 групових наборів сухих продуктів, кожен з яких розрахований на 10 осіб. І це вже були сухі пайки нового зразка.

У них збільшено термін придатності — з дев'яти місяців до двох років. Зросла й калорійність добового комплекту СП — до 4232 ккал, що на 600–700 ккал більше, ніж у попереднього зразка. Нові пайки малогабаритні, упаковані в полімерні рукави для харчових продуктів. Цей матеріал, до речі, вдвічі дешевший за пакувальні матеріали попередніх пайків, дозволяє захищати продукти харчування від потрапляння вологи ззовні та й краще зберігає поживні й смакові властивості продуктів зсередини. У пайку є сніданок, обід та вечеря, що дозволяє військовослужбовцю правильно розподілити продукти на добу.

Нині до складу СП входять м'ясні та м'ясо-рослинні консерви, галети, чай, кава, цукор, мед. Для підрозділів спеціального призначення додатково включені чорний шоколад, ізюм та ментолові цукерки.

У так званих групових наборах сухих продуктів по 3939 ккал. У них продукти розфасовані на триразове харчування: галети з пшеничного борошна першого гатунку — 350 г, м'ясні консерви (м'ясо тушковане яловичини вищого гатунку — 367,5 г та печінкові паштети — 100 г), крупи або макаронні вироби в асортименті — 270 г, харчові концентрати перших страв в асортименті (супи) — 36 г, консерви овочеві закусочні — 120 г, цукор — 90 г, чай чорний натуральний — 6 г, приправа овочева в асортименті — 7 г).

Здавалося б, проблему вирішено: станом на середину грудня поточного року війська щодобово отримують 2,5 тисячі індивідуальних та більше ста групових наборів сухих продуктів, що повністю задовольняє потреби в обсягах постачання.

Однак останнім часом бійці на передовій дедалі частіше почали скаржитися на одноманітність раціону сухих пайків вітчизняного виробництва. Першими до військовиків дослухалися волонтери. Зокрема, члени Ради волонтерів при Міністерстві оборони України підготували кілька проектів майбутнього СП.

Відгукнулися на проблему й вітчизняні підприємці, запропонувавши власні варіанти вдосконалених комплектів сухого харчування. Один із них розробили фахівці ТОВ «Візит» — підприємства, що має давню, майже двадцятирічну, історію співпраці з українським військовим відомством і нині продовжує постачати війську продовольство. Нещодавно свої новинки підприємство представляло в Міноборони на виставці спорядження, амуніції та сухих пайків. За словами керівника підприємства Тетяни Глиняної, представлений ними варіант СП має низку переваг.

— Ми добре попрацювали над тим, аби в кінцевому результаті наші воїни отримали такий варіант набору сухих продуктів харчування, який був би і корисним, і смачним водночас, — розповідає Тетяна Анатоліївна. — **Особливу увагу ми приділили тому, щоб комплект сухого пайка був збалансований за поживністю та енергетичною цінністю, максимально збагачений вітамінами, макро- та мікроелементами** відповідно до норм харчування в бойових умовах.

Варіант, представлений ТОВ «Візит», має три складові: сніданок, обід та вечерю. В раціон сніданку входять: консерви «Сніданок м'ясний» в асортиметі (яловичина, свинина) та паштети (м'ясний, печінковий), шоколад, джем, згущене молоко, чай або кава, цукор, сіль, перець, кетчуп, комплекс вітамінів та жувальна гумка.

На виставці спорядження, амуніції та сухих пайків у Міністерстві оборони України

Фото Андрія ШМАТОВА

На обід як першу страву запропоновано борщ або супи швидкого приготування, кашу з м'ясом в асортименті, м'ясні консерви фаршеві-ковбасні та шинко-рублені, сік, сіль, перець, сухофрукти: курага, волоські горіхи, родзинки.

На вечерю передбачено овочеве рагу з м'ясом, локшина з куркою, мед, чай або кава, цукор, сіль, перець. Кожен добовий раціон комплектується хлібом тривалого зберігання, вологими та сухими серветками, пластиковими ложками для кожного прийому їжі, пакетиком для саморозігріву.

Один із варіантів продовольчого набору сухого пайка вітчизняного виробництва у новій упаковці

НИНІ ДО СКЛАДУ СУХОГО ПАЙКУ ВХОДЯТЬ М'ЯСНІ ТА М'ЯСО-РОСЛИННІ КОНСЕРВИ, ГАЛЕТИ, ЧАЙ, КАВА, ЦУКОР, МЕД. ДЛЯ ПІДРОЗДІЛІВ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ДОДАТКОВО ВКЛЮЧЕНІ ЧОРНИЙ ШОКОЛАД, ІЗЮМ ТА МЕНТОЛОВІ ЦУКЕРКИ

З асортименту власної продукції на ТОВ «Візит» готові комплектувати сухі пайки різноманітними м'ясними стравами: тушкованою яловичиною, свининою, курятиною у власному соку, м'ясо-рослинними консервами. До речі, асортимент саме цієї продукції дуже широкий. На підприємстві виробляють м'ясо-рослинні консерви на будь-який смак, здатні значно урізноманітнити раціон СП. **Бійці могли б вибирати з дев'яти видів консервів: горох зі свининою або яловичиною, каші — гречана, перлова, рисова на вибір зі свининою або яловичиною, пшоняна та ячна з яловичиною. Важливим є те, що вся продукція тут виготовляється виключно зі свіжого м'яса** — підприємство має сучасне виробництво, власні забійню та холодильний цех і використовує для виробництва тушонок м'ясо тварин, яких вирощують в українських фермерських господарствах.

— Це наша політика, ми не використовуємо замороженої сировини — ні вітчизняного виробника, ні імпортного. Вся наша продукція виготовляється лише зі свіжого м'яса, — наголошує керівник «Візиту».

Цікавою новинкою, яку пропонують на підприємстві, є й те, що фасувати консерви тут пропонують в ємності з ламістеру — алюмінієвої фольги, ламінованої поліпропіленом. За аналогічних жерстяним банкам термінів зберігання ламістерна тара має чимало переваг. Насамперед у ній краще зберігаються смакові якості продуктів, зменшується загроза харчових отруєнь, адже продукти не контактують з металом, збільшується термін придатності до вживання розпечатаної упаковки. При цьому для відкриття консерви відпадає необхідність використовувати ніж, та й вага алюмінієвої фольги порівняно з жерстяною упаковкою значно менша, а це особливо важливо при виконанні бойових завдань розвідувальними та іншими мобільними підрозділами, коли враховується кожен грам поклажі.

Ще одна, не менш важлива перевага ламістерної упаковки — консерви можна розігрівати в спеціальних хімічних пакетах кількаразового використання. До температури 100 градусів вони рівномірно розігрівають їжу за десять хвилин.

Тож щоб солдат пообідав гарячим борщем навіть серед поля, тепер непотрібно польової кухні. Відпадає необхідність і розводити багаття, а це означає, що приготувати страву до споживання можна навіть на марші, сидячи у бойовій машині. Окрім мобільності, такий варіант розігріву забезпечує скритність, оскільки відсутність відкритого вогнища й диму від нього забезпечує краще маскування, не викриває місце розташування підрозділу.

Виробничу лінію з виготовлення ламістерної тари підприємство вже закупило у відомого сербського виробника, і незабаром першими в Україні тут почнуть виробляти консервовану м'ясну та м'ясо-рослинну продукцію в новій, удосконаленій, упаковці.

Якими ж насправді будуть нові сухі пайки для вояків української армії, покаже час. Нині в Міністерстві оборони триває робота з опрацювання пропозицій, і, за повідомленнями відповідальних посадовців, запропоновані варіанти наборів сухих пайків «атестуватимуть» в окремих підрозділах. За результатами тестів і буде скомплектований новий загальновійськовий СП — з різноманітних найякісніших страв, які найбільше смакуватимуть бійцям, а їхня упаковка буде найбільш практичною.

Іван СТУПАК,
«Народна армія»

●ГІСТЬ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

«БУДЬМО СИЛЬНІШИМИ В НОВОМУ РОЦІ!»

В останні дні року прийнято озиратися назад і аналізувати, що ти встиг зробити за цей час, а що варто буде змінити. 2014 рік був, напевно, одним із найтяжчих для українців. Проте не потрібно брати з собою в новий рік проблеми з року старого. Лише залишаючись оптимістами, ми зможемо перемогти ворога — явного і внутрішнього.

В цьому впевнений Заслужений артист України Віталій Козловський, який розповів «Народній армії» про свої поїздки до військових у зону АТО і чому потрібно допомагати людям.

— Віталію, зараз українська естрада умовно поділена на дві частини: ті, які виступали для військових на Сході країни, і ті, які вважають, ніби війна їх не стосується. Ви бували там. Тож розкажіть про ваші поїздки.

— Насамперед, на мою думку, не існує людей в нашій країні, яких не стосується ця війна. Це просто неможливо. Звичайно, деякі люди можуть не приділяти цьому належної уваги, але війна торкнулася кожного. У творчості багатьох виконавців також зараз присутня боротьба, біль і надія. Я не вважаю правильним осуджувати тих артистів, які не їздять у зону АТО з концертами. При цьому багато з них допомагають фронту таємно. Про це не пишуть у ЗМІ, не знає громадськість. Але головне, що вони це роблять.

У зону АТО я їздив тричі, та жодного разу цього не афішував. Хотів побачити все, що відбувається з нашою країною, на власні очі. Тепер мені здається, що людям, напевно, необхідні стреси, щоб більш свідомо ставитися до власного життя. Не можна жити в уявному світі. У зоні АТО я побачив справжніх захисників країни, мужніх, чесних, справедливих, які живуть щирими думками. Тільки там відчуваєш справжній подих війни та по-іншому сприймаєш життєві цінності.

— Ви виступали разом із Андрієм Макаревичем на Донбасі…

— Так, вперше на Схід України я їздив саме з ним. Це людина неймовірного духу і сили волі. Ми тоді приїхали в щойно звільнений Краматорськ. Найбільше мене шокував вигляд міста: подекуди зруйновані будинки, пусті вулиці. Враження сумне, начебто ти в якомусь нереальному світі. В цю поїздку мене запросив Тимофій Нагорний, який, до речі, постійно допомагає переселенцям з Донбасу. До того ж, він також не любить розповідати про це. Тоді ми виступали в таборі для дітей переселенців, які нас дуже тепло зустріли. Боляче дивитися, як страждають невинні діти за дорослі вчинки.

Також відвідав Слов'янськ, зруйновану Семенівку. Було моторошно на це дивитися. Ще тяжче усвідомлювати те, що мені розповідали військові. Адже цього не покажуть на телеекранах і про це не напишуть у газетах.

Повернувшись до Києва, зрозумів, що маю безмежно дякувати Богу за той затишок, близьких людей, які поруч зі мною. У зоні АТО у наших військових цього немає.

— Ви співали для поранених, зараз плануєте передати частину коштів зі свого концертного туру військовослужбовцям…

— Не планую, а роблю це після кожного концерту. Підтримуємо солдатів, переселенців, дітей, постраждалі родини. Часто надходять прохання про допомогу від звичайних людей. Тому ми відкликаємося на ці звернення.

Упевнений, що світ не без добрих людей. Кажу це з власного досвіду. Кілька років тому в мене була своя війна. З продюсером. Я пережив цю ситуацію завдяки людям, яких тепер називаю своїми янголами. Вони підтримали мене в найскрутніші часи. Тому вважаю своїм обов'язком стати таким янголом для інших людей.

— І вам це вдається?

— Чесно кажучи, всього не пригадаєш. Це були й прості перерахування коштів, і купівля продуктів харчування, дитячих речей, медикаментів. Важливо не те, що ми допомагаємо. Головне, щоб всі люди почали це робити. Допомога ближньому має об'єднати наше суспільство. Розумію, що зараз усі люди стомлені, виснажені війною. А щоб рухатися далі, нам потрібно звільнитися від злих думок і навчитися бачити добро навколо себе. Тому мені весь час хочеться писати життєстверджуючі пісні. Восени в моєму репертуарі з'явилася пісня «Будь сильнішим». Я хочу, щоб моя музика надихала людей на добрі вчинки, допомагала відновлювати сили і відволікати від щоденних проблем. Я оптиміст по життю, тому вірю, що майже всі незгоди можна здолати.

— Під час Євромайдану ви поклали на музику вірші Ліни Костенко…

— Цей вірш потрапив до мене зовсім випадково, ще до подій на Євромайдані. Він називається «Пісенька з варіаціями». У словах Ліни Костенко я побачив своє життя. Так народилася пісня «Небачене побачено». А коли почали гинути люди на Майдані, я зрозумів, що хочу присвятити її не Україні, а українцям. Адже кордони не повинні розділяти людей. Головне бути українцем у серці, а не в соціальних мережах чи просто на словах. У вірші Ліни Костенко є такі рядки:

«І все на світі треба пережити,
І кожен фініш — це, по суті, старт,
І наперед не треба ворожити,
І за минулим плакати не варт».

А на завершення важливий заклик, який мають пам'ятати всі люди:

«Єдине, що від нас іще залежить, —
Принаймні вік прожити як належить».

Знаєте, мене часто запрошують виступати в інших країнах, в Росії, до речі, також. Але зараз мені хочеться лише одного. Співати для наших людей. Для своїх земляків. Хочеться, щоб люди навіть у тяжкі часи навчилися знаходити промінь світла, не припиняли надіятися на краще і робили все можливе для цього.

— Що ви побажаєте нашим читачам напередодні Нового року?

— Хочу сказати всім одну річ. Життя непросте. І в майбутньому кожного з нас чекає багато випробувань. Це будуть і перемоги, і поразки, і знову перемоги. Але я хочу сказати кожному читачеві «Народної армії»: життя не завершується. Воно продовжується. І взагалі пам'ятайте, що життя — це дар. І ми повинні кожен день сприймати як свято. Будь-яка подія: зустріч з рідними, святкування Нового року, поїздка додому чи просто вихідний, має залишати лише позитивні спогади. Шукайте в житті більше добра! Бажаю всім нам перебороти ці негоди і йти по життю з посмішкою. Адже українцям є заради чого жити. З Новим роком!

Бесіду вела Марина ХЛІБКО, «Народна армія»

●БЛАГОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ

МУЗИКА ЄДНАЄ ХОРОШИХ ЛЮДЕЙ

У клубі Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України відбувся благодійний новорічний концерт відомого українського музичного гурту «Скрябін», який грав для солдатів, лікарів та волонтерів.

За півгодини до початку концерту актовий зал був майже порожній, що здивувало. На сцені була налаштована музична апаратура, встановлені барабани, гітари та мікрофони. Звукорежисери гралися зі світлом та тестували установку сценічних ефектів. Усе це вказувало на те, що концерт має бути потужним.

Та вже згодом вільних місць у залі не залишилося. Бійці на милицях, із бинтовими пов'язками чи на візках пожвавлено заповнили залу. Проте співака все не було, що схвилювало публіку. Хтось тихенько казав, що, мов, Кузьма взагалі не прийде.

Згодом погасло світло. Несподівано для всіх зі сцени пролунав голос фронтмена гурту «Скрябін» Андрія Кузьменка.

— Вітаю вас, дуже тішуся, що прийшли, адже ви хлопці такі, що могли й проігнорувати. Дуже хочу подякувати вам за те, що ви є. Я радий, що дихаю з вами одним повітрям. Не буду довго говорити, Новий рік на те і свято, щоб гарно його відсвяткувати, — сказав зі сцени Кузьма та залунала музика.

З перших акордів публіка зрозуміла, що то за пісня. Кузьма розпочав виступ патріотично. «Не стидайся — то твоя Земля, не стидайся — то Україна», підспівували у залі. Із першого куплета благодійний концерт у клубі госпіталю наповнився драйвом. Пісні одна за одною викликали шквал оплесків. Здавалося, що хоча б на цей час поранені військові забули про всі ті труднощі та негаразди, що довелося їм пережити.

У перервах між піснями Кузьма жартував. Неодноразово на сцені вживав гострі слівця. Розмовляв із пораненими. Багатьох із них він знає особисто, адже часто навідується в гості до хлопців, хоча воліє не афішувати цього.

Окрім веселих пісень, зі сцени пролунали і повільні.

— Коли ви востаннє танцювали? Хлопці запрошують дівчат, — агітував Скрябін.

І ось, під «Місця щасливих людей», одна за одною почали з'являтися пари. Люди танцювали, усі справді виглядали щасливими, незважаючи на те, що перебувають на лікуванні у госпіталі.

— Дякую за те, що з'явилися в житті і стали рідними. Не треба ні весілля, ні хрестин… Єдиний плюс нашої біди — що збирає разом хороших людей, — щиро сказав Андрій Кузьменко.

Після виступу майже весь зал сфотографувався зі співаком. Андрій щиро спілкувався із солдатами, жартував, залишив усім свій номер телефона, нікому ні в чому не відмовляв. Кузьма неодноразово їздив на передову, проте воліє не говорити про це.

— Про підтримку вояків я б не хотів розповідати, адже там, де з'являється камера чи мікрофон — зникає благодійність, зникає та підтримка. Тому нехай це залишається між нами, — впевнено відповів співак та додав, що завжди готовий стати на захист України.

Небагатослівність співака компенсували слова вдячності від поранених бійців. Саме вони розповіли, що Кузьма — надзвичайно добра і чуйна людина та дуже часто приходить до них у гості до госпіталю, аби просто поспілкуватися.

— Андрій багато допомагає, не тільки в госпіталі, а й на передовій. Достатньо випадків, і хлопці це знають, коли його дії рятували бійцям життя. Він не розповідає про це та не хоче на цьому «піаритися». Адже його допомога безкорисна та від щирого серця, — розповідає волонтерка Інна Ткачова.

Свого часу Кузьма дізнався від волонтерів, що у госпіталі перебуває поранений хлопець, який фанатіє від гурту «Скрябін». Того ж дня приїхав до нього, познайомився, підтримав. Так вони стали друзями. Відтоді він допомагає й іншим пораненим та робить все, аби їхнє життя ставало кращим.

Владислав ІЛЬЧЕНКО, «Народна армія»

● ЗМАГАННЯ НА ВЛУЧНІСТЬ

ФІНАЛ «СНАЙПЕРА СТОЛИЦІ» ВІДБУДЕТЬСЯ У ВІЙСЬКУ

У Військовому інституті Київського національного університету імені Тараса Шевченка відбулися військово-патріотичні змагання «Снайпер столиці» серед збірних команд загальноосвітніх та вищих навчальних закладів.

Організаторами турніру стали Всеукраїнська громадська організація «Громадський рух за майбутнє», Київська міська організація «Товариство сприяння обороні України», Київське міське відділення Комітету фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України та Київський міський військовий комісаріат.

Цього разу на змаганнях було напрочуд людно. Чимала кількість хлопців та дівчат із активною життєвою позицією виявили палке бажання взяти участь у цьому конкурсі. Змагалися найкращі студенти з Київського політехнічного інституту, Національного університету біоресурсів і природокористування, Міжрегіонального вищого професійного училища зв'язку, Національного медичного університету ім. О. Богомольця, Київського військового ліцею ім. І. Богуна, Київської державної академії водного транспорту імені гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного та збірні команди Печерського, Дніпровського, Деснянського та Подільського районів столиці.

— Цими перегонами ми відкриваємо нову сторінку в історії проведення військово-патріотичних змагань, адже надалі плануємо проводити їх по всій території України. Цей захід набагато серйозніший за ті, що були. Попереду — проведення фіналу, який відбудеться в одній із частин Збройних Сил України, — розповів координатор Всеукраїнської громадської організації «Громадський рух за майбутнє» Михайло Харченко.

Зокрема, у ході проведення військово-патріотичних змагань, що проходили у декілька етапів, учасники продемонстрували знання теорії військової справи, розбирали та складали автомат Калашникова, заряджали та розряджали магазин автомата патронами, а також стріляли із гвинтівки ТОЗ-8 та пістолета Марголіна тощо.

На переконання учасників змагань, цей захід допомагає молодому поколінню набувати навичок щодо справного володіння зброєю тощо. Проведені перегони показали, що нинішня молодь, як би на неї інколи не нарікали, здатна продовжити традиції старших поколінь захисників нашої Батьківщини, адже всі учасники збірних команд продемонстрували спортивну майстерність, хорошу влучність та вольові якості.

За підсумками змагань, у командному заліку перше місце посіли студенти Міжрегіонального вищого професійного училища зв'язку, друге місце — збірна команда Деснянського району, третє місце розділили команди Національного університету біоресурсів і природокористування та Київської державної академії водного транспорту. Почесне четверте місце посіла команда вихованців Київського військового ліцею ім. Івана Богуна.

Владислав ІЛЬЧЕНКО, «Народна армія»

● ЮНІ МИТЦІ — ВІЙСЬКОВИМ

«ПОВЕРТАЙТЕСЬ ДОДОМУ ЖИВИМИ»

В Одесі у 59-му Будинку офіцерів Збройних Сил України триває виставка дитячого малюнка «Повертайтесь додому живими», присвячена військовослужбовцям, які виконують завдання в зоні АТО.

Основною метою цього творчого заходу є формування у дітей високих патріотичних якостей, почуття причетності до історії сучасних Збройних Сил України. Досить важливо й те, що дорослі всіляко могли долучитися до творчого процесу своїх дітей. Під час проведення мистецького заходу було відібрано понад 80 кращих малюнків, які розміщено у залі Будинку офіцерів.

Фото Олександра ШЕПЕЛЄВА

За словами методиста 59-го Будинку офіцерів Збройних Сил України Наталії Іваскевич, за кожним дитячим малюнком стоїть старання й світлий погляд на події в Україні, історію та сьогодення Збройних Сил України.

— Дитячий малюнок — це своєрідне дзеркало того, яким уявляють українське військо наймолодші громадяни нашого суспільства. Тож юнь намагалася показати у творчих роботах своє бачення захисників Вітчизни, а також рідної України, — сказав методист.

Сергій ДАНИЛЕНКО, Одеса

● АРМІЙСЬКА РУКА ДОПОМОГИ

ЗАХИСНИКИ МАРІУПОЛЯ БЕРУТЬ ШЕФСТВО НАД ДІТЬМИ

Військовослужбовці окремого танкового підрозділу Збройних Сил України, які зараз несуть службу біля Маріуполя, вирішили взяти шефство над трьома навчальними закладами, що розташовані неподалік від промислового центру.

Рішення надавати постійну допомогу педагогам та вихованцям учасники антитерористичної операції прийняли на загальних зборах після проведення низки уроків мужності.

— Під свою опіку ми взяли Краснівську загальноосвітню середню школу та два дитячих садки в селищах Кальчик та Привільне. Відтепер офіцери і солдати заготовлятимуть дрова для їхніх котелень, виступатимуть на круглих столах та забезпечуватимуть харчовими продуктами. Хоча у нас мало вільного часу, проте для дітей наші бійці завжди знайдуть декілька годин, відведених на відпочинок, — зазначив заступник командира підрозділу з тилу.

За словами директора Краснівської загальноосвітньої середньої школи Валентини Вирозуб, співпраця педагогів із українськими воїнами пішла тільки на користь виховному процесу. Так, діти стали відчувати себе більш захищеними і спокійними.

— Наш шкільний колектив відчув позитивні настрої військовослужбовців та оцінив реальну турботу. Знаєте, приблизно 60% наших учнів із малозабезпечених сімей. Також у нас є переселенці з територій, окупованих терористами. Тож, теплі речі та харчові продукти, привезені людьми у погонах, вирішили чимало проблем. Дякуємо нашим славним воїнам за добрі справи, — зазначила Валентина Вирозуб.

За словами керівництва сектору, приклад з воїнів-танкістів вирішили взяти бійці з інших підрозділів, що залучаються до виконання бойових завдань у регіоні. Тому співпраця учасників АТО із цивільними педагогами надалі тільки зміцнюватиметься.

Дмитро ГОРБУНОВ, із зони АТО

● СТОП-КАДР

У Миколаєві відбулися спортивні змагання під назвою «Анумо, хлопці!», в яких взяли участь морські піхотинці Військово-Морських Сил Збройних Сил України й учні загальноосвітньої школи № 22.

Як повідомляє Управління преси та інформації МО України, старшокласники й військовослужбовці бригади морської піхоти імені Костянтина Ольшанського змагалися у стрільбі з пневматичної гвинтівки, шукали та розміновували міни, перетягували канат та підтягувалися на перекладині. За результатами змагань перемогла дружба.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ● ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 30 грудня — 1 січня: хмарно з проясненнями. 30 грудня, крім заходу, 1 січня на півночі місцями опади, ожеледь, на решті території переважно без опадів. На дорогах місцями ожеледиця. Вітер переважно північної чверті, 5–10 м/с, місцями пориви 15–20 м/с. Температура повітря 30 грудня вночі -5...-10°С, вдень -2...-7°С, на сході та в Криму протягом доби 0...-5°С. 31 грудня — 1 січня вночі -8...-13°С, на сході місцями до -20°С, вдень -5...-10°С, на сході місцями до -16°С.

По Києву та області на 30 грудня — 1 січня: хмарно з проясненнями. 30 грудня та 1 січня місцями опади, ожеледь, 31 грудня переважно без опадів. На дорогах місцями ожеледиця. Вітер переважно північної чверті, 5–10 м/с, місцями пориви 15–20 м/с. Температура повітря в Києві та області 30 грудня вночі -5...-10°С, вдень -2...-7°С. 31 грудня — 1 січня вночі -8...-13°С, вдень -5...-10°С.

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10622
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 38775

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Сергій ВОРОНКОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та рекламу несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.